

Soubor doporučení v oblasti zacházení s pachateli domácího partnerského násilí

Na základě zjištění získaných z provedených expertních šetření, fokusních skupin s experty a analýzy statistických dat a analýzy trestních spisů, můžeme konstatovat, že česká legislativa je do značné míry připravena na přijetí konceptu, v němž se pracuje s pachatelem domácího násilí systematicky, cíleněji a s dlouhodobými účinky. Reakce státu na problém domácího násilí je ale v současné době primárně (pouze) represivní. Systém řeší až nejzávažnější důsledky pachatelova jednání, na které se reaguje hlavně potrestáním. Není příliš patrná snaha o řešení příčin problému a intervence s potenciálním generálně i individuálně preventivním efektem, jsou málo využívány.

V právní úpravě chybí některé prvky včasné intervence a navazující předpoklady pro práci s násilnými pachateli především v oblasti správního, popř. i civilního práva. Největším problémem se jeví aplikační praxe, resp. zejména její nepropojenost, nedostatečně nastavená spolupráce a předávání informací, ale i samotných pachatelů, absence nástrojů a opatření včasné intervence a nedostatečné propojení s odpovídajícími prostředky ochrany poskytovanými obětem, tak aby odpovídaly jejich individuálním potřebám. Tato zjištění korespondují s výsledky výzkumu zaměřeného na zjišťování bariér v systému pomoci obětem domácího partnerského násilí. Autorky výzkumu (Nyklová et al., 2021) rovněž identifikovaly překážky zejména v roztříštěnosti, nekonzistentnosti, a tedy nefunkčnosti systémové pomoci, nízké míře interdisciplinární spolupráce, různé míře profesionality relevantních aktérů apod.

Také z našich zjištění vyplývá, že funkční propojení jednotlivých opatření a příslušných subjektů je poněkud slabé. Problémem je tedy neefektivní nastavení systému zacházení s pachateli partnerského násilí, které má za následek primárně újmu obětí tohoto druhu násilí.

Systémová doporučení

Na základě našich zjištění dospíváme k návrhu některých doporučení, a to v několika oblastech. První z nich je oblast **včasné intervence**, resp. prevence zčásti inspirovaná rovněž zahraničními koncepty. Zavedení některých formalizovaných nástrojů včasné intervence v souvislosti s vykazáním (popř. v souvislosti se zásahy policie u incidentů se znakem domácího násilí), by mohlo napomoci jednak podchytit některé případy partnerského násilí v ranějších fázích a jednak napomoci více využívat samotného institutu vykazání. Jde zejména o následující možnosti:

- **Zavedení institutu preventivního rozhovoru**, který by provedl s pachatelem vyškolený pracovník policie, popř. by se mohlo jednat alespoň o „dopis“, v němž by byl pachatel poučen o následcích dalšího jednání a zároveň informován možnostech pomoci násilným osobám včetně kontaktu na organizace nabízející tuto pomoc v místě jeho pobytu. (vyškolenými by v tomto směru mohli být pracovníci dalších orgánů či institucí jako např. orgánu sociálněprávní ochrany dětí, probační a mediační služby, správního orgánu apod.)

- **Zavedení povinnosti absolvovat krátkodobou (několika hodinovou) intervenci pro násilné osoby v případě, že dojde k vykázání,** resp. uložení předběžného opatření za účelem edukace, nastavení práce s odpovědností i motivací pachatele a případně posouzení jeho vhodnosti pro dlouhodobou terapeutickou intervenci. (krátkodobou intervenci by měla provádět osoba, resp. organizace erudovaná v oblasti práce s pachateli, resp. původci domácího násilí)
- **Zakotvení možnosti uložit terapeutický program pro násilné osoby v souvislosti s jejich (opakovaným) vykázáním** (popř. v souvislosti s předběžným opatřením v civilním řízení). V návaznosti na krátkodobou intervenci (viz bod výše), by ve vhodných případech, kdy organizace poskytující krátkodobou intervenci, doporučí terapeutickou intervenci, bylo vhodné zakotvit možnost uložit tuto intervenci buď v souvislosti s opakovaným policejním vykázáním nebo v rámci některého probíhajícího řízení (v řízení o předběžném opatření v civilním řízení). V trestním řízení tato možnost existuje v souvislosti s uložením předběžných opatření, popř. v souvislosti s nahrazením vazby slibem pachatele nebo dohledem probačního úředníka, mohla by být rozšířena i na další případy v přípravném řízení, např. na základě návrhu státního zástupce. Podobně by bylo možné uvažovat o uložení programu v průběhu přestupkového řízení. Rozšíření možností včasného uložení terapeutického programu (pokud se tedy pachatel sám dobrovolně programů nezúčastní z vlastní iniciativy či sám nerozhodl na základě provedené krátkodobé intervence), ještě v době před rozhodnutím ve věci samé, by mohlo mít pozitivní vliv na motivaci pachatele a zároveň napomohlo též rozhodujícím orgánům sledovat počínání pachatele a jeho postoje ke spáchanému jednání a podle toho též zvolit odpovídající sankci či jiné opatření.
- **Zakotvení povinnosti policejního orgánu doručit místně příslušnému státnímu zástupci (specializovanému na problematiku DN) kopii úředního záznamu o vykázání** společně s kopií úředního záznamu o podaném vysvětlení ohroženou osobou a kopií úředního záznamu o skutečnostech zjištěných na místě, a to neprodleně tj. do 24 hodin, poté, co dojde k vykázání násilné osoby. Cílem tohoto opatření je napomoci při kvalifikaci jednání se znakem DN a minimalizace chybného posouzení věci jako přestupku nebo jiného neodpovídajícího postupu ve věci ze strany Policie ČR. Státnímu zástupci by měl tento postup také usnadnit získání přehledu o případech domácího násilí. Cestou k zajištění plošné realizace takového postupu je **legislativní ukotvení této povinnosti** v zákoně č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, konkrétně v ustanovení § 47.¹

Realizace výše zmíněných, ale i stávajících opatření předpokládá především:

- **Zajištění dostupnosti programů a intervencí** pro osoby dopouštějících se násilí, a to na nikoli jen na úrovních krajů, ale spíše na úrovních jednotlivých okresů

¹ Tento návrh je součástí Akčního plánu prevence domácího a genderově podmíněného násilí na léta 2023 – 2026 a také návrhu novelizace zákona o č. 273/2008 Sb., o Policii ČR v souvislosti s navrhovaným přijetím definice domácího násilí v občanském zákoníku a novelizace řady dalších zákonů k ochraně před domácím násilím.

- **Zvýšení dostupnosti specializované pomoci pro oběti domácího násilí** – včasná, resp. téměř okamžitá pomoc oběti poskytnutá ze strany nejrůznějších aktérů a zejména pak pomáhajících organizací vede nejen k prevenci eskalace či opakování násilí, a tedy k zajištění bezpečí oběti, ale také k zajištění průběhu trestního řízení, zajištění

Zakomponování všech aktérů do intervenční struktury systému by mělo napomoci lepší komunikaci, spolupráci, ale i efektivnějšímu rozhodování o volbě vhodných opatření aplikovaných vůči původcům/ pachatelům násilí. Prostředkem k tomu by mělo být především jasně nastavené postupy spolupráce možnosti předání či sdílení informací. Za účelem spolupráce, sledování případů a sdílení informací o pachatelích, jim uložených opatřeních, jejich plnění, ale i o obětech a dalších rozhodných okolnostech by bylo tedy vhodné dále:

- **Maximalizovat metodickou podporu** – vytvoření metodik postupů. Dosavadní i shora zmíněná využitelná opatření je potřeba doprovodit metodickými manuály pro účely jejich realizace. Zároveň je potřeba nastavit spolupráci a předávání potřebných informací a zpětné vazby mezi realizujícími orgány a organizacemi.
- **Zajištění dostupnosti informací** o aktuálně poskytovaných terapeutických programech pro pachatele, ale i dalších službách, jak pro oběti, tak pro pachatele DN např. prostřednictvím aktualizovaných seznamů, případně webových stránek dostupných všem relevantním aktérům, zejména OČTŘ, PMS a dalším, kteří v praxi řeší případy domácího partnerského násilí. Napomohlo by také zavedení **linky pro odborníky**, kde je možné informovat se např. ohledně dostupné terapeutické pomoci pro pachatele či původce násilí, ale také pro jeho oběti. **Formalizovat informování orgánů** a institucí o existenci a možnostech programů a intervencí pro násilné osoby – k dispozici aktualizované seznamy poskytovatelů.
- **Zavedení jednotného informačního systému**, který by umožňoval všem relevantním aktérům sdílet informace, sledovat „případ“ i pachatele a dodržování opatření a povinností a trestů a dalších opatření jemu uložených, popřípadě zavedení **jednotného znaku domácího násilí** evidovaného v každé databázi. Součástí by měla být databáze aplikovaných opatření vůči pachatelům za účelem vyhodnocování jejich aplikace a dalších vhodných postupů včetně sdílení informací mezi orgány i organizacemi.
- **Sdílené platformy, webové stránky, aplikace** – zajistit jednotnou databázi přístupnou všem zainteresovaným aktérům je nepochybně nákladná a složitá záležitost. Snadnější cestou ke sdílení důležitých informací by mohly představovat nejrůznější webové stránky či platformy, popřípadě aplikace, které by usnadnily a urychlily přístup k potřebným informacím o pachatelích, jejich poměrech jakož i aplikovaných opatřeních.
- **Kontinuální vzdělávání zejména orgánů činných v trestním řízení** (policistů, soudců, ale i státních zástupců). Důraz by měl být kladen na neustálé vzdělávání, popřípadě

specializaci jednotlivých aktérů. Z expertních šetření vyplynula potřeba nejrůznější **e-learningových školení**, která jsou snadno dostupná a lze se k nim opakovaně vracet.

- **Podpořit mezioborovou spolupráci – zavést pravidelná multidisciplinárních setkání**
  - zvýšení důrazu na vytvoření spolupráce a komunikace mezi jednotlivými aktéry v rámci setkání např. na základě koordinační činnosti ze strany intervenčních center nebo jiného koordinačního orgánu/organizace ve vztahu k pachatelům domácího násilí, nebo na základě řešení konkrétních jednotlivých případů domácího násilí (případové studie).

V tomto ohledu je možné konstatovat, že mezi izolací pachatele partnerského násilí v podobě časově omezených opatření jako je vykazání či předběžných opatření a jeho postihem podle norem trestního či přestupkového práva existuje poměrně velké bílé místo, kdy nejsou k dispozici funkční opatření, která by systém zacházení s pachateli poskytoval a umožnil efektivněji sledovat chování násilné osoby a vedl k lepšímu vyhodnocení dalších postupů a volbě vhodných opatření.

Doporučení v trestněprávní rovině

Pokud jde o sankční systém, ten by měl umožnit „ušít“ pachateli sankci na míru. Také oblast výkonu sankcí by měla být legislativně nastavena tak, aby reagovala na změny v poměrech pachatele a posílila proces desistence (Hulmáková & Raszková, 2022). Jak vyplynulo z první fáze našeho mapování lze říci, že na jedné straně naše právní úprava poskytuje dostatečný prostor, nástroje a prostředky k využití v trestněprávní oblasti, na straně druhé se především v této oblasti zdá, že využít jich, obzvláště těch individualizovaných a speciálně zaměřených v praxi vůbec není snadné.

Z analýzy statistických dat a analýzy trestních spisů, vyplynulo, že rozhodovací praxe soudů se v průběhu celého sledovaného období (2008 – 2022) nikterak výrazně nezměnila, což lze na jedné straně vnímat jako projev určité konzistence v přístupu k případům domácího násilí. Na straně druhé však vzhledem ke značným změnám ve společenském vnímání domácího násilí a v mezinárodním, zahraničním i domácím kontextu může být tato skutečnost vnímána spíše jako určitá stagnace. Například předpoklad, že výrazné navýšení počtu závažnějších případů, (podle kvalifikované skutkové podstaty trestného činu Týrání), by se mělo odrazit ve zvýšení výměry ukládaných trestů, se podle dat v praxi nepotvrdil. I když došlo ke zpřísnění spodní hranice trestní sazby ve druhém odstavci, stále zůstávají uložené tresty spíše mírnější při spodní hranici trestní sazby, a hlavně podle jednotlivých odstavců dokonce v zásadě velice podobné. V této souvislosti je třeba se zamyslet nad koncepcí a strukturou skutkové podstaty trestného činu Týrání osoby žijící ve společném obydlí.

Jak vyplývá dále z analýzy trestních spisů je zjevné, že soudy často stojí před nelehkým úkolem uložit pachateli domácího násilí adekvátní, spravedlivý a individualizovaný trest, který by v dané situaci zohledňoval specifickou povahu a závažnost tohoto jednání a zajistil ochranu obětí. I přes snahu soudů posuzovat každý případ individuálně na základě dostupných důkazů, z našeho zkoumání se ukazuje, že jen v menší části případů se objevují

odkazy soudu na specifické okolnosti případu typické pro domácí násilí. Tento **nespecializovaný přístup** k jednotlivým případům může narušit schopnost soudu spravedlivě a efektivně rozhodovat a projevuje se následně právě v uloženém trestu. Při posuzování případů partnerského násilí je zásadní pochopení specifik a dynamiky tohoto fenoménu. Rozlišení jednotlivých aspektů – například mechanismů moci a kontroly, cyklů násilí, nebo psychologických a emocionálních (neviditelných) dopadů – je klíčové pro spravedlivé posouzení případu a adekvátní rozhodnutí soudu. Epstein (1999) naznačuje, že neznalost specifik a dynamiky domácího násilí může vést k mírnějšímu zacházení s pachatelem. To v zásadě vyplynulo i z našich zjištění, pokud jde o zohlednění okolností a faktorů, které mají vliv na ukládání trestů. Ukazuje se, že podstatná specifika domácího násilí jako je blízký vztah osob, mezi nimiž k němu dochází, zranitelnost spočívající v těhotenství ženy (navíc umocněná pravděpodobností dopadů i na nenarozené dítě), sexuální násilí páchané v partnerském vztahu (které je často „přehlíženo“ či podceňováno) nejsou významněji zohledňovány ve vztahu k přísnosti uložené sankce. Také specifikum opakovaného páchaní domácího násilí není v tomto směru významně zohledňováno. Pokud tedy jde o opakované domácí násilí páchané jedním pachatelem, které lze nazvat jako příklady chronického páchaní domácího násilí, mohou tyto případy snadno zůstat skryty před odpovídající reakcí, která by reflektovala závažnost, vyjádřenou touto specifickou recidivou.

Na základě těchto zjištění navrhujeme v trestněprávní oblasti následující změny skutkové podstaty trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí:

- Začlenění **těhotenství ženy** mezi kvalifikované přitěžující okolnosti přímo do skutkové podstaty trestného činu Týrání, tj. spáchá-li toto jednání pachatel na těhotné ženě (při vědomí, že jde o čin trvajících, který musí být páchan alespoň po určitou dobu, je třeba vnímat, že útoky vedené proti ženě v těhotenství výrazně zvyšují společenskou škodlivost tohoto jednání a je tedy třeba, aby byla tato okolnost zohledněna i v případě, že k ní dojde v rámci jednotlivých útoků). Navíc se tato okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby objevuje u většiny násilných trestných činů jako jsou trestný čin: vraždy § 140, zabití § 141, účasti na sebevraždě § 144, těžkého ublížení na zdraví § 145, ublížení na zdraví § 146, § 146a, mučení a jiného nelidské a kruté zacházení § 149 tr. zák. Z výsledků analýzy spisů vyplývá, že těhotenství jako obecná přitěžující okolnost často soudy zohledňována není.
- Začlenění **opětovného spáchání trestného činu týrání** jako explicitní další okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby do skutkové podstaty trestného činu Týrání. Také tato okolnost často zůstává posuzována jako obecně přitěžující okolnost předchozí nebo souběžné trestné činnosti. Ovšem bylo by žádoucí reagovat na speciální recidivu (pravou i nepravou) či chronické pachatele domácího násilí cíleně a tím pádem i adekvátnějšími sankcemi.
- **Změna struktury trestného činu Týrání dle § 199 tr. zák.**, resp. rozložení trestních sazeb ve druhém odstavci trestného činu Týrání. Ve vztahu k trestnému činu týrání osoby žijící ve společném obydlí – jak vyplývá z našich zjištění tresty ukládané podle odstavce prvního se pohybují spíše nad polovinou trestní sazby, zatímco tresty uložené za jednání podle odstavce druhého, kde je trestní sazba od dvou do osmi let

jsou ukládány spíše při spodní hranici trestní sazby. Výměra trestů ukládaných podle jednotlivých odstavců se tedy v zásadě výrazně neliší (a to jak u nepodmíněného, tak ale především u podmíněného trestu odnětí svobody), pokud jde o tresty ukládané čistě za trestný čin týrání. Tresty se pohybují se ve výměře do 3 let i podle druhého odstavce, kde je trestní sazba od dvou do osmi let.

- **Zakomponování opakovaného způsobení těžké újmy na zdraví** do kvalifikované skutkové podstaty zachycující specifikum trestného činu dle § 199 jako trvajících, spočívajících v tom, že pokud pachatel v rámci domácího násilí **vícekrát poškozené osobě způsobí těžkou újmu na zdraví** (míněno jako úmyslný trestný čin), není možný postih pachatele pro TČ dle § 199 v souběhu s trestným činem dle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku, protože by se muselo jednat o samostatné skutky, což se v případě domácího násilí nejedná, neboť jde toliko o jeden skutek. Je značně nespravedlivé, pokud pachatel opakovaně poškozené osobě způsobuje těžkou újmu na zdraví a toto se nemůže odrazit v právní kvalifikaci.

Návrh upraveného znění skutkové podstaty trestného činu Týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 tr. zák.)

§ 199

Týrání osoby žijící ve společném obydlí

(1) Kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí, bude potrestán odnětím svobody **na šest měsíců až čtyři léta**.

(2) Odnětím svobody **na dvě léta až osm let** bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li takový čin nejméně na dvou osobách, nebo
- b) páchá-li takový čin po delší dobu.

3) **Odnětím svobody na tři léta až deset let** bude pachatel potrestán

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 zvláště surovým nebo trýznivým způsobem,
- b) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví,
- e) spáchá-li takový čin na těhotné ženě
- f) spáchá-li takový čin opětovně

(4) Odnětím svobody na **pět až dvanáct let** bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1

- a) **vícekrát těžkou újmu na zdraví,**
- b) těžkou újmu na zdraví nejméně dvou osob nebo
- b) smrt.

Z hlediska aplikační praxe pak naše zjištění, jak bylo uvedeno výše, rovněž potvrzují potřebu vzdělání soudců v oblasti domácího násilí. V návaznosti na tento bod, se naskýtá, i když u nás poměrně kontroverzní, otázka **specializace soudců**². Popřípadě by bylo vhodné zavést alespoň povinnost absolvování minima vzdělávání v této oblasti, a to i přesto nebo spíše právě proto, že dosud představují případy domácího násilí projednávané trestní justicí zlomek její celkové agendy.

² V současnosti je již v platnosti vyhláška

Naproti tomu **existující specializace státních zástupců** na domácí násilí se ukazuje jako užitečná pro kvalifikovaný přístup k těmto případům v rámci trestní justice i ve vztahu k návrhu odpovídajícího trestu a dalších vhodných opatření, která se již nyní nabízejí. Další rozšíření této specializace státního zástupce, zasahující do oblasti civilního a opatrovnického řízení může představovat efektivní propojení jednotlivých řízení, a tedy systémových opatření aplikovaných v případech domácího násilí, včetně možnosti efektivnějšího využití programů pro násilné osoby. Tento potenciál se zdá být využit dosud jen v malém měřítku.

Z provedených analýz potřeb a fokusních skupin relevantních aktérů vplynuly další návrhy na zlepšení a doporučení oblasti řešení problematiky DN v oblasti trestání:

- **Možnost plného procesního využití prvotní výpovědi oběti (poškozené/ho)** - využití prvotní výpovědi oběti učiněné před zahájením trestního řízení, aby nemusely být opětovně slyšeny v procesním postavení svědka. Tj. učinění výpovědi jako neodkladného a neopakovatelného úkonu
- **Zapojení probační a mediační služby** již do přípravného řízení v co nejširší míře. Ochrana obětí a zároveň potřeba adekvátního a odpovídajícího postihu pro pachatele vzhledem k povaze spáchaných činů v souvislosti s domácím partnerským násilím, si žádá do zapojení probačního úředníka v co nejširší možné míře. Zapojení by mělo nastat již v přípravném řízení a v řízení před soudem (nejen v řízení vykonávacím), kde by mohl specializovaný státní zástupce či soud na základě zjištění probačního úředníka o poměrech pachatele a situaci v rodině navrhnout či zvolit nejoptimálnější trest včetně doporučení ohledně přiměřených omezení a povinnosti. Bylo by tak možné v této fázi lepe identifikovat, zda je pachateli vhodné uložit jako přiměřenou povinnost program pro osoby dopouštějící se násilí a jaký konkrétní program v daném regionu přichází v úvahu. Zároveň by měl být v co nejvyšší možné míře **ukládán dohled probačního úředníka** při podmíněně odloženém výkonu trestu, aby byla zajištěna dostatečná kontrola nad pachatelovým dalším chováním ve zkušební době, zejména z hlediska prevence opakování či dalšího nežádoucího jednání vůči obětem.
- **Včasná a adekvátní reakce na porušování povinností probačního dohledu** – v souvislosti s výkonem probačního dohledu vyvstává další potřeba, a to zrychlení reakce soudu, popř. policie na zprávy za strany PMS v rámci probačního dohledu. Soudy často reagují se značným zpožděním např. na upozornění ze strany PMS či policie na porušování podmínek podmíněného odsouzení a dohledu pachatelem. Reakce by v těchto případech měla být nejen rychlejší, ale také rozhodnější, resp. přísnější.
- **Ukládání vyšších trestů (popř. zpřísnění trestních sazeb)**, zejména při opakování domácího násilí (nedochází ke zohledňování opakování), tresty jsou vyšší u osob cizích než blízkých.
- **Změna druhu trestu či zvýšení sazby za přestupky** (pokuta nemá smysl)

Práce s násilnou osobou

Z výsledků analýz provedených na vzorku rozsudků trestních soudů v případech trestné činnosti se znakem domácího partnerského násilí na druhé straně nelze ovšem vyvozovat, že by soudy nějak bagatelizovaly domácí násilí, že by podceňovaly rizika spojená s dlouhodobým týráním, či nezohledňovaly dopady na rodinný život oběti a pachatele. V kontextu spravedlivého, ale také efektivního trestu, který plní svou ochrannou funkci je důležité vzít v úvahu, zda soudy dostatečně využívají, resp. mohou využívat nástroje a prostředky, které jim dává právní řád k dispozici, aby mohly lépe reagovat na konkrétní potřeby a specifika konkrétních případů. Pokud tedy není ideálním řešením v daném případě nepodmíněný trest odnětí svobody, pak by měl soud mít možnost v co největší míře využívat všech možností alternativ jako je vyslovení dohledu při podmíněném odsouzení a/nebo uložení přiměřených omezení a přiměřených povinností, zejména těch, spočívajících v cílené práci s násilím. Takováto intervence má totiž potenciál odstranit příčinu násilí, a tedy i zastavit ho jednou pro vždy. Programy psychologického poradenství, popř. sociálního výcviku přicházejí v úvahu zejména tam, kde není pachatel zatížen dalšími patologickými jevy a výrazně pestrou trestní minulostí a je tedy zřejmé, že hlavní pachatelovy problémy spočívají v nezvládnuté agresi. Jak je ovšem patrné z našich poznatků, tato opatření jsou využívána velice sporadicky. V současnosti v zásadě realizuje aplikaci těchto opatření v praxi pouze probační a mediační služba, pokud je uložen zároveň dohled. (v podrobnostech např. Martinková et al., 2014). V některých zahraničních přístupech jsou tyto **programy běžnou součástí intervenčního systému** v případech domácího násilí. V ČR se s nimi sice na legislativní úrovni počítá, koncepčně však do intervenční struktury či sítě nejsou zakomponovány, i když nepochybné snahy o jejich podporu jsou patrné z koncepčních vládních materiálů. Vhodné je proto podpořit vytvoření celkového koncepčního přístupu k práci s násilnou osobou, který je aktuálně předpokládán **Strategií rovnosti žen a mužů na léta 2021–2030 a navazujícím Akčním plánem na léta 2023 - 2026³**.

Klíčové potřeby, reflektované názory odborníků, které by mohly přispět k nastavení systematického přístupu k práci s původci (pachateli) DN, lze zařadit do dvou větších kategorií. V první řadě jde o potřebu **institucionalizace**, zejména vytvoření jednotného a provázaného systému organizací v oblasti poskytování programů či intervencí původcům DN s cílem **centralizovaného financování** tohoto systému. S tím souvisí výše zmíněná potřeba zajištění **dostatečné dostupnosti intervencí a programů** pro původce/pachatele domácího násilí. Druhým důležitým požadavkem je potřeba další **standardizace**, zejména způsobu začleňování původců/klientů do těchto programů a způsobu evaluace programů pro původce DN. Saturace těchto potřeb by měla vyústit ve **vytvoření sítě organizací poskytujících odpovídající programy** (služby) a tedy zajištění dobré dostupnosti programů pro práci s násilnými osobami po celé ČR.

---

³ [AP_DGPN-2023_final.pdf \(vlada.cz\)](#)

